

Изобщо, като ученици, вие трѣбва да изучавате външнитѣ и вътрешни прояви на живота, да знаете причинитѣ имъ. Ако не изучавате живота по този начинъ, той ще изгуби смисъла си. Ще кажете, че признавате само добритѣ прояви въ живота. И лошитѣ прояви иматъ смисълъ, както и добритѣ. Животътъ се движи между два полюса — добро и зло. Важното е, да можете да се ползвате отъ тия две сили. Не е лошо, че съществува добро и зло. Лошо е, когато човѣкъ нито доброто може да реализира, нито злото може да изпълзва. Запримѣръ, пияницата ходи отъ кръчма на кръчма, да пие. На една кръчма го биятъ, на втора, на трета също го биятъ, но той продължава да пие. На десетъ кръчми го биятъ, пакъ пие. Какво е научилъ той отъ злото? Нищо не е научилъ. Да го биятъ единъ пжтъ и да научи нѣщо отъ боя, то е на мѣсто. Обаче, десетъ пжти да го биятъ и да не научи урока си, казваме, че този човѣкъ не е способенъ, не може да се ползува отъ уроцитѣ на живота. По отношение на изпитанията, животнитѣ по-лесно се възпитаватъ.

Единъ господинъ отглеждалъ въ градината си охлюви и правилъ опити, да види, доколко сж чувствителни и съобразителни въ живота. Понеже охлювитѣ лазѣли по цѣлата градина, той поставилъ като препятствие на пжтя имъ една електрическа жица. Какво забелязалъ? Като дохождали до жицата, презъ която минавалъ електрически токъ, ония, презъ